

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra PIAZZA BARBERINA

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 125. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312758571344/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Alt løfter Morgenen sin Vinge,
Det dages over Kunstens Tag.
Og Mejsler røre sig og klinge,
Som Marmorblokkens Villie bervinge
Ved smaa, men aandigt førte Slag;
Det gule Leer fra Tiberflodens Strøm
Har rejst sig op paa Cavallettens Bræder,
Men skjult og hyllet ind i vaade Klæder
Staaer Skikkelsen som i en Drøm,
Foruden Livets Lys og Varme,
Og troer sig end i Bølgens Arme.

Fra Capucinerklostret kalder Messens Klang, –
Nu kom der Liv paa Piazza Barberina!
„Buon giorno, Rosa! Ben levata, Coelestina“!
Og hen mod Klostret styrer Hver sin Gang:
De brune Øjne, Dagens mørke Stjerner,
Som sødt beruser ved sin Glands,
Meer sødt end selv den lifligste Falerner,
Er fæstet paa den fromme Rosenkrands
Og holder for en Stund sin Ild i Tvang.

Paa Torvet samle sig Campagnens Bønder,
Solbrændte Mænd med Flammeblåk.
Men til Enhver har Lethe rakt sin Drik,
Og glemt er Friheds Krav og Fædres Mod,
De huske kun at gjøre daglig Bod
Og fordre Aflad kun for deres Synder:
Og dog – hin Mand, som stirrer paa Tritonen,
Indhyllet i sin Kæppe, med et Øjekast,
Som kunde støde en Tyran fra Tronen
Og sprænge Lænker, Baand og Bast –